

KÖY SEYİRLİK OYUNLARI'NIN YAPISAL ÖZELLİKLERİ

STRUCTURAL CHARACTERISTICS OF SHOW GAMES IN VILLAGE

Cem İÇYAR

Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi
Sahne Sanatları Bölümü Dramatik Yazarlık Sanat Dalı
Cem.icyar@atauni.edu.tr

Öz

İnsanlığın varoluşundan beri insan yaşamını destekleyen tiyatro sanatı, günümüze kadar bu desteği sürdürmeye devam etmiştir. Birçok türü olan tiyatro, dünya üzerinde toplumlara yol göstermiştir. Yaşamsal gerçeklere göre şekillenen, çağın gerekliliklerini göz önünde bulundurarak, inanç, gelenek, iklim şartları ve coğrafi özellikleri malzeme olarak topluma ışık tutar. Bu durum da tiyatroya yansır.

Ortaya çıkışı çok eski olana Köy Seyirlik Oyunları binlerce yıl öncesinden başlayarak günümüze kadar ulaşan önemli bir tiyatro türüdür. Çok tanrılı dinler döneminden günümüze ulaşan Köy Seyirlik Oyunları, köylünün tarım ve hayvancılık alanında bereketin artması için oluşturdukları ritüellerin dramatik şekle bürünmesidir. Köylü bu ritüelleri gerçekleştirdiğinde tanrıların onlara bereket sunacağını umut eder.

Köy Seyirlik Oyunlarının Teknik Özellikleri birkaç ana başlık altında toplanabilir. Bunlar, Köy Seyirlik Oyunlarında Metinlerin yapısı, Oyunların Oynanışı-Yönetimi, Oyun Yeri, Sahne Etmenleri, müzik ve Dans.

Belirli bir izlekte oynanan ancak yazılı metni olmayan Köy Seyirlik Oyunları, seyircinin de bildiği konuları ele alarak ve seyirciyi de aktif hale getirerek oyunun içine çeker.

Oyuncuları profesyonel olmayan, taklit ve öykünün var olduğu Köy Seyirlik Oyunları, köyde bir alanda, köy evinde ya da uygun bir yerde seyirci ortasında oynanır. Dönem şartlarına göre basit olan kostüm, aksesuar kullanılır. Abartılı makyaj ile oyuncular ilkel ancak pratik yöntemlerle seyirci karşısına çıkar. Köy Seyirlik Oyunları dramatik kavramları içinde barındıran, müziğin ve dansın etkin olarak kullanıldığı oyun türüdür.

Anahtar Kelimeler Türk Tiyatrosu, Köy Seyirlik Oyunları,

Abstract

The art of theatre which has been supporting the human life since the existence of mankind, has continued to maintain this support. The theatre that has many kinds of it, has been leading the societies on the world. It is shaped according to vital truths. It leads the way to the society by taking the necessities of the age into consideration and using belief, tradition, climate conditions and geographic features as stuff.

The theatrical village plays whose existence go back a long way are one of the most important theatre types that have survived until today. The theatrical village plays reaching the present day from the period of polytheistic religions, are the dramatic forms of rituals composed by villagers to increase plentifulness both agriculture and stockbreeding scope. The villagers anticipate that God and Goddesses will fecundate them when they act these rituals.

The technical features of the theatrical village plays can be collected under the same title. These are the structure of the texts, the acting of play-producer the play area, stage factors, music and dance. The performers of the plays are not professional.

The theatrical village plays are acted on an area in the village, in a village house or in a suitable place in front of the audience. According to the conditions of the period, simple costumes and accessories are used. Wearing an exaggerated make up, the performers front the audience with primitive but practical methods. These plays use the music and dance efficiently and they contain the dramatic notions in.

Keywords Türk Theatre, Village Plays,

Köy Seyirlik Oyunlarına geçmeden önce, "Seyirlik Oyun" Kavramına değinmek yararlı olacaktır. Seyirlik Oyun, sözlük anlamıyla, seyredilmek için oynanan oyun demektir. Türk Seyirlik Oyunları (Nutku, 1972: 77-139). Selçuklu'dan ve Osmanlı'dan günümüze kadar gelebilmiş oyunlardır. Seyirlik Oyun kapsamında yer alan dramatik gösterimler; Kukla, Karagöz ve Ortaoyunu, zamanla Halk Tiyatrosu geleneği içinde yer almıştır. Halkın kahvelerde, açık alanlarda izlediği bu gösterimler Geleneksel Tiyatromuzun da temel öğelerini oluştururlar.

Seyirlik ve Köy Seyirlik Oyunları, içinde ritüel barındıran, ritüellerin kaynaklık ettiği ve zamanla eğlence amaçlı ve taklide dayalı hal almış oyunlardır. Tabii ki konumuz dramatik niteliği olanları kapsamaktadır. Bu yüzden de en az kendinden başka birini canlandırma ereği aranması koşulu olacaktır.

Köylü Tiyatrosu geleneği, işlevleri bakımından kut törenlerden kaynaklandığından, Halk Tiyatrosu geleneğinden ayrılır. Halk Tiyatrosu profesyonel oyuncularca oynanırken, Köylü Tiyatrosunun böyle bir sorunu yoktur, ritüele dayanır, yapı olarak göstermecidir, topluca oynanır ve oyuncular amatördür (Tekerek, 2007: 67). Cumhuriyet döneminden sonra Halkevleri ve Halkbilimcileri tarafından araştırılan Köy Seyirlik Oyunları'nın özgün metinleri, bugün de araştırma ve inceleme konusu olmaktadır (AND, 1975: 6. ; 1977: 49).

Köy Seyirlik Oyunları düğünlerde, bayramlarda, ya da yılın belirli günlerinde köylülerimizin genellikle "Oyun yapma- Oyun çıkar→ma" adı altında yarattıkları bir tiyatro olayıdır (And, 1983: 365). Bu oyunlara aydınlarımızın kimisi "Köy Tiyatrosu (Kazmaz, 1983: 170), Köy Seyirlik Oyunları (Düzgün, 1999: 6),(Karadağ. 1978: 180). Köy Temsilleri- Köy Ortaoyunu" adını vermişlerdir. Köylülerimiz atalarından miras kalan bu oyunları yazın meydanlarda, kışın odalarda sürdürmektedirler. Önceleri köylüler, bu oyunlara kendi yaşantılarının daha verimli olması için zorunlu ve bilinçli olarak katılırlardı. Yüzyılların geçmesiyle doğanın pratik deneylerle çözümlenmesi sonucunda, zorunluluk kendiliğinden yavaş yavaş yitmiş; yaşamdaki değişim, yeni ilişkile-

ri gerektirdiğinden Seyirlik oyunlar bir eğlence aracı olarak tanımlanmaya başlamıştır.

Köy Seyirlik Oyunları, köylünün kendi olanaklarıyla biçimlenmiştir. Oyun alanı seyirciyi de, oyuncuyu da içine alabilecek, yeterli büyüklüktedir. Köylü oyunun nerede, ne zaman oynanacağını bilir ve hazırlıklı gelir. Metin, ezber, prova derdi olmadığı gibi; gişe, bilet derdi de yoktur. Seyirci oynamakta olan oyunun konusunu bilmektedir ve o anda tepki vererek, üretici duruma girmektedir oyunlarda salon, sahne, dekor, ışık ve efekt gibi öğeler çok az kullanılır. Fakat bu oyunlarda müzik, dans, oyun eşyası, giyim, makyaj önem kazanmıştır. Olay, taklit öğesi, oyuncu ve seyirci, Seyirlik Oyunların vazgeçilmez öğeleridir. Bu özellikler onun dramatik oyun karakterini yansıtır (Karadağ, 1978: 83). Kısacası Köy Seyirlik Oyunları " belirli metinleri olmayan ve belirli günlerde köy çevrelerinde köylüler tarafından geleneksel bir takım tiyatro kurallarına uyularak yürütülen gösteriler, eğlencelerdir" (Baykurt, 147).

Köy Seyirlik Oyunları köylünün büyü yapmak amacıyla yani tanrılara olan şükranını sunmak, bolluk ve bereket olması dileğiyle bir tür tapınma eylemidir. Bu tapınma eylemi ilkel insanın avlanmasının taklidinden, doğadaki yırtıcı ve parçalayıcı hayvanların postuna bürünmesinden ve bunu belli bir ritm ve tartım eylemiyle maskeli olarak anlatmasından doğar. Ritüel kaynaklıdır. Prof. Dr. Özdemir Nutku "**Dünya Tiyatro Tarihi**" adlı eserinde şöyle aktarıyor:

" Tiyatronun kaynağında büyü gösteriyi ortaya çıkaran bir araçtır, ilkel av törenlerinde gördüğümüz büyü, maske ve dansla gelişen oyun insanoğlunun doğaya karşı durmasına yaradığı kadar insanlar arasındaki duygusal bağların gelişmesine de yol açıyordu...(Karadağ, 1978: 121). Seyirlik oyunların özü, gerek metin yapısı gerekse oynanış tarzı köylünün düşünce yapısı ve olanaklarıyla biçimlenmiştir.

Köy Ortaoyunu: Ortaoyunu, İstanbul'da gelişmiş ve İstanbul dışındaki kentlerde pek görülmemiş bir Halk Tiyatrosu türüdür.(...) Köy-lerde "orta yerde" oynandığı için, benzetmeden hareketle böyle bir adın verilmesi yanlıştır. Prof.Dr. Şükrü Elçin, Köy Ortaoyunu sözünü kullanmaktadır. Ortaoyunu oyuncuları profesyonellerden oluşur. Köy temsillerinde buna rastlanılmaz. Bu konu için bkz. Metin And, "Türk Tiyatrosu'nun Evreleri", Turhan Kitabevi, Ankara 1983, ss: 17-18.

Köy Seyirlik Oyunlarında Metinlerin Yapısı

Köy Seyirlik oyunlarında yazılmış bir oyun metni yoktur. Sadece belirli bir çatısı vardır. Bu çatıya bağlı olarak oyuncuların yeteneği ve seyircinin özelliği ve o anki tepkisi ve katılımıyla doğ→maca- tuluat olarak oynanır.

Belirli günlerde oynanan töresel ya da büyüsel oyunların metin yapılarında büyük benzerlikler vardır. Buna zorlayan değişmez kalıp özellikleridir. Dramatik çatıda bir değişime rastlanmaz. Yüzyıllardan gelen mirası köylü korumaktadır. Toplum koşulları değiştikçe oyun→larda değişim gözlenecektir. Fakat yine de yaşamı kolaylaştırmak ve doğa ile barışık olmak için oynanmaya devam edecektir.

Sadece eğlence için oynanan oyunların metin yapıları deği→secektir. Amaç eğlenmektir. Bu tür oyunlarda değişen toplum koşullarına koşut düşen özellikler, sorunlar ele alınacaktır. Değişim biçim sorununa da yansiyacak, köylünün düşünce yapısı ve becerisiyle uyum gös→terecektir. Yeni yeni oyunlarla karşılaşmak olanaklı olacaktır.

Müzikli, danslı, sözsüz ve türkölü oyunların çatıları diğer oyunlara göre ayrıcalık gösterir. Oyunlarda metin iyice belirlenmiştir. Oyun figürleri, türkölü sözleri, ezgiler o toplumun ürünü olarak iyice yerleşmiş ve benimsenmiştir. Bu yüzden de müzikli, danslı, sözsüz ve türkölü oyunlar doğmaca oyunlar kapsamına girmez.

Türkölü oyunlar sözleri açısından toplum yaşıntısına ışık tutarken, sözsüz oyunlarda müzik ve figürle toplumun olaylarından çok doğa olayları yansınır. Bu özellikler yansılama niteliğindeki halk danslarımızın çoğunda görülür.

(Karadağ, 1978: 122-132).

Oyunların Oynanışı

Köy Seyirlik Oyunlarında Yönetici

Köy Seyirlik Oyunlarında yönetici ya da bir başka deyişle yönetmen, gerçekte gelenek ve görevdir. Yönetici, köylünün atalarından miras kalan oyunların özüne uygun bir yorumla Tanrı biliciliğe soyunur, oyunun ruhuna uygun oynanmasını sağlar. Ancak bazı yörelerde toplumsal değişim hızlı olduğundan görenekler de bu değişimi, kendine yaklaştırmakta, kendi koşullarına göre biçimlemeye başladığından, yöneticinin yavaş yavaş oyunlarda yer edinmeye başladığı görülür (Tuncay, 1984: 129-136).

Köylerde, oyun yö→neticisi, yönetim işinde sadece eskiye bağlı kalmayı gözetir. Eskinin en iyi şekilde uygulanmasını ister. İlk büyücünün ya da ilk din adamının görevini sürdürür. Bu yorum altında

oyuncusunu seçer, onlara yapacakları şeyleri gösterir. Makyaj ve kostümlerine dikkat eder. Hatta oyunun eski biçimde yürümesini denetler. Hatta kendisi bunu istemese bile seyirci onu buna zorlar. Seyirci oyundan tatmin olmazsa eleştirir. Hatta bu tip yörelerde yöneticiye bile gerek duyulmaz. Çünkü herkes ne yapacağını iyi bilir (Tuncay, 1984: 132-133).

Köylerin dışında oynanan oyunlarda ise yönetici kişiliği belirlenmeye başlamıştır. Geleneğin getirdiği eski sağlam kalıplar yerini değişime bırakmış ve bu yüzden boşlukta kalan bazı ara noktalar ortaya çıkmıştır. "Yönetici" denilebilecek oyuncu yeni işlevler üstlenmek zorundadır. Seyircinin kabul edeceği durumları ve sözleri önceden saptayacak ve rol dağıtımını yapacaktır (Tuncay, 1984: 133). Bu saptamayı yapan Murat Tuncay, yönetici için "Delikanlı başı", "Köse", "Meydancı", "Oyuncubaşı", "Oyun babası" gibi adlar aldığını belirterek oyunda en ağır rolü üstlendiğine işaret eder. Hatta çalgıcıların nerede gireceğini ve çıkacağını ayar→lamak bizzat onun işidir, demektedir. Murat Tuncay yönetmenin bu yönelişini Tuluat tiyatrolarının oyun yönetimiyle ilişkilendirmekte ve çağdaş Batı tiyatrosunda görülen Happing vb. modern sahne aygı→lamalarına yönetsel açıdan benzer işaretler bulunduğunu ileri sürmektedir (Tekerek, 2008: 135).

Oyunculuk Açısından :

Köy Seyirlik Oyunları'nın oyuncusu, köyün istekli ve yete→nekli kişilerindedir. Gündüz işinde olan kişi gece düğündedir. Yaptığı iş görevseldir. Diğer kişilerden bir ayrıcalığı yoktur. Kahve ve camiye gider, aynı kıtlığı ve bolluğu paylaşır tüm köylüler gibi. Giyimi kuşamı, tavrı, davranışları, duygusu, düşüncesi diğerlerinden ayrı değildir. Aynı toplumun, aynı koşulların kişisidir.

"**Saya Gezme**", "**Hasat Sonu**" gibi belirli günlerde oynanan töresel ya da büyüsel oyunları tapınma, kutsal bir geleneği yerine getirme inancı içinde oynar. Eylemi inançsaldır, bir tür büyüdür.

Eğlence amaçlı çıkarılan oyunlarda oyunculuk farklılıklar gösterir. Çağdaş tiyatro oyuncusuna çok yakındır. Oyuncu bu tür oyun→larda inancıyla değil, bilinci ile oynar. Amacı seyircisini eğlendirmektir, kendisinin hoşça vakit geçirmesidir. Töresel kalıplar yoktur. Seyircinin kaldırabileceği her tür şakayı, espiriyi ve taşlamayı ya→par; oldukça özgürdür. Kişisel yetenek, büyüsel oyunlardaki oyunculuga göre daha ön plandadır. Zaten seyirci de oyuncuyu bu anlamda değerlendirir. Eğlence amaçlı oyunların çatısını seyirci bilse bile oyunun içinde anında yaratma vardır ve oyuncu imzasını orada atacaktır. (Artun, 2008: 14-15).

Bazı illerde oyun çıkaran gruplar profesyonel nitelik gös-terirler. Bu uğraş onların Ekmek kapılarıdır artık. Ayrıca düşünlerde davul işlerini de sorumluluklarına alırlar. Oyunlarını daha önceleri prova ederler, giderek ustalaşmışlardır. Makyaj, kostüm, aksesuar önceden hazırdır. Oysa diğer oyuncular hemen oyun öncesi yaparlar.

Genellikle bütün yörelerde erkeklerin hazırladığı oyunlar-da kadınları erkekler, kadınların hazırladığı oyunlarda erkekleri ka-dınlar oynarlar. Bu işlem bir kostüm değişikliği ve hafif bir makyajla sağlanır. Hazırlıklar seyircinin gözü önünde yapılır.

Seyirci:

Köy Seyirlik Oyunları'nın seyircisinin tümü köylüdür. Bir meydan-da ya da odada çıkarılan oyunu izlerken en sağlam bağları kurarlar. Oyuna katılım yüksektir. Fakat her zaman toplu olarak izlemenin önünde çeşitli engeller vardır. İslami etkinin çok yoğun olduğu yerlerde kadın, erkek ve çocuklar birlikte oyun izlemezler. Kadınlar pencere kenarından ya da dam üzerinden izlerler. Oyuna organik olarak katılmazlar. Çocukların çıkardıkları oyunu daha çok çocuklar izler. Kadınların çıkardıkları oyunları erkekler izleyemez. Erkeklerin çıkardıkları oyunları da kadınlar izleyemezler (Yücel, Çetin, Yakıcı, 1999:142-143).

Büyüsel ve törensel nitelikli oyunlar yediden yetmişe herkesin katıldığı, bolluk ve bereket olması için tanrılarla iyi geçinmek daha iyi bir yaşamın gerekliliğinden dolayı bir zorunluluk duyulur. Yapılan iş kutsaldır (Tekerek, 137).

Seyirciler kimi kez oyunların aksesuarı ve dekoru olurlar. Öndeki seyircilere ağır şakalar yapılır, sopa bile atılır.

Eğlence için çıkartılan oyunlarda seyircinin oyuna katılma-sı biçimsel olarak aynıdır. Duygu alış-verişi atmosferi değişir. Seyirci oyuna, doğa kendisine yandaş olsun diye katılmaz. Büyüsel amacın dışında tamamen hoşça vakit geçirecektir. Seyirciler, oyuncularla kişisel yeti ve özellikleri ölçüsünde, köyün sosyal durumunun elverdiği ölçüde oyuna katılır, söyleşir, hatta gerekirse oyunu bozabilir. Ancak törensel oyunlarda bunu yapamaz.

Törensel ve büyüsel oyunların sonunda ya da bunların bozul-muş şekillerindeki oyunların sonunda seyirci oyuncuları ödüllendirir. Yiyecekler verilir, istenirse topluca yenir yiyecekler. Oyuncuların kutsallığı Antik Yunan'da Dionissos'un elçisi oyuncuları hatırlatmaktadır. Halk onlara kutsal gözlerle bakmaktadır.

Eğlence amaçlı oyunların sonunda böyle bir gelenek yoktur. Bu gelenekler varlığını odalarda, meydanlarda sürdürmektedir (Ka-radağ, 134).

Oyun Yeri :

Köy Seyirlik Oyunlarının oyun yeri yazın meydanlarda, kışın odalarda sürer. İsteddiği yer ve mekân-

da gerçekleştirilir. Dere kenarı, orman, köy meydanı, avlu, dam, oda vs. sayılabilir (Elçin, 1977: 69).

Köy Seyirlik Oyunları'nda yer seyirciyi ve oyuncuyu alabile-cek kadar yeterli genişliktedir. Oyuncu, seyircisi ile dairesel bir yerleşim veya bir odanın içine göre; yani her yandan sarılmıştır. Böylece çerçeveye oturtulmuş oyun en ileri bağı kurar. Karşımıza göstermeci özelliğe uy-gun bir mekân çıkmaktadır. Dekor, ışık vb. teknik fazla sorunları olmadığından her şey o mekânda anında çözümlenir. Gündüz, gece lüks ışığın-da ya da ortada yanan ateş çevresinde oynanabilir. İtalyan çerçeve sahnesine benze-mez. Böyle bir mekânda seyirciyle en yüksek bağın kurulmasını sağlayan yalnızca oyunculuğun düzeyinden değildir. Oyuncunun dekor, kostüm, aksesuar, efekt, makyaj gibi sahne etmenlerini ustaca birleştirebiliyorsa o bağ ileri düzeyde kurulur. (Elçin, 1977:75)

Sahne Etmenleri :

Köy Seyirlik Oyunlarında belirli bir dekor anlayışı yoktur. Kimi zaman hiç gerek duyulmaz. Ya da oyuncunun sözle nerede olduklarını belirtmeleri yeter olur (Tekerek,140).

Dekorun olmadığı ya da zayıf bırakıldığı durumlarda kostüm, büyük önem kazanmıştır. Stilize ya da gerçekçi parçalardan oluşturulan kostümler yine göstermeci olarak kullanılırlar, kadın kılıfına giren erkek bir entari giyer, sağlı sakallı olması önemsizdir, yabancılaş-mayı sağlar. Kadınlar da erkeği oynadıklarında saçını toplayıp bir şapka ve bir ceket giyip kömür ya da isle bıyık yapması yeterlidir (Yücel, 126). Köy Seyirlik Oyunlarında aksesuar üç türdür. Yalancı, gerçek ve canlı aksesuarlar. Oyunlarda gerçek olan tüfek, bıçak, kesici alet kullanıldığı görülmüştür. Fakat köylünün olanağı yoksa onların yerini bir sopa ya da bıçak gibi bir tahta parçası aynı işlevi görmektedir.

Canlı aksesuar ise insandır. Çoğu kez seyircinin iskemle olduğu; masa, kütük vb. olduğu bilinir. Oyunlarda kullanılan bir diğer sahne etmeni ise efekttir. Oyuncuların ağaç kesme sahnesinde bıçkı sesi, balta sesi çıkardıkları göstermeci oyunculuğu pekiştirdikleri görülmektedir (Yücel, 140-142).

Köy Seyirlik Oyunlarında makyaj ilkel fakat pratik yöntemle çözümlü; sakal ve bıyıkların koyun postundan yapılırken odun isi, tencere karası gibi maddelerden sözgelimi Arap makyajı çıkarılabilir. Ak kişiler ise yüzlerini unla beyaza boyarlar.

Murat Tuncay, Köy Seyirlik Oyalarının bu özellikleriyle Grotowski'nin öncülüğünde başlatılan **"Yoksul Tiyatro"** hareketi arasında süslü, pahalı şeylerden arındırılmış bir oyunculuk anlayışıyla seyirci - oyuncu bağının güçlendirilmesi arasında benzerlikler bulunduğunu belirtir (Tuncay, 136).

Müzik Ve Dans :

Köy Seyirlik Oyunlarında müzik ve dans, bu oyunların vazgeçilmez unsurlarıdır. Büyüsel ve törensel özellikleri olan oyunların müzik dansları önce topluca yapılır, söylenmeli bölümler ardından gelir. Sonra topluca yeniden yapılır. Müzik ve dans bir motif olmasının ötesinden inançsal ve töreseldir. Bolluk ve bereket gelecektir bir tür ibadettir.

(Tekerek,106-124)

Eğlence amaçlılarda da aynı özellikleri görürüz. Orada inançsal, dinsel perde kalkmış, eğlence hedef alınmıştır. Müzik ve dansın geçerli olduğu sözsüz ve türkölü oyunları belirli olayları anlatan, taklit eden halk oyunları ve halk türkölüleri Köy Seyirlik Oyunlarında da önemini apaçık gösterir.

Geçmiş binlerce yıla dayanan çok dinli, çok kültürlü ve birçok coğrafyadan etkilenmiş Köy Seyirlik Oyunları, günümüzde geleneksel tiyatromuz

içinde var olmakta ve araştırmacıların gayretleriyle arşivlenmektedir. Yazılı metni olmadığı için Modern Tiyatro olarak nitelendirilmeyen Köy Seyirlik Oyunları, köylünün gelenekselci yapısı ile birlikte zor da olsa varlığını sürdürmektedir. Ancak başlangıcında olduğu gibi bugün mitler ve tinsel durumlardan uzak biraz daha eğlence amaçlı sürdürülmektedir. Bertolt Brecht'in Epik tiyatrosuna kaynaklık ettiği düşünülen ve başka tiyatroların içinde varlığı hissedilen bu tiyatro anlayışı günümüz tiyatrocularının uzak durması ve yeterince anlamaması nedeniyle gücünü yitirmiş yok olma süreci içine girmiştir. Değerli araştırmacıların gayret ve destekleriyle varlığı sürdürülmeye çalışılmaktadır. Dramatik öğelerin hepsini içinde barındıran bu tiyatro anlayışının günümüz Türk Tiyatro dünyası tarafından sahip çıkılması, anlaşılması, irdelenmesi ve çağdaş tiyatronun içine sokularak yaşatılması gerekmektedir.

KAYNAKÇA

And, Metin, (1972), Tanzimat ve İstibdat Döneminde Türk Tiyatrosu, Türkiye İş Bankası Yayınları, Ankara

And, Metin, (1975), "Dramatik Köylü Oyunları Açısından Muharrem, Aşure ve Taziye", Ankara Üniversitesi DTCF Tiyatro Araştırmaları Dergisi. Dramatik Köylü Oyunları Özel Sayısı, Ankara

And, Metin, (1983), Türk Tiyatrosunun evreleri, Turhan Kitabevi, Ankara

And, Metin, (1985), Geleneksel Türk Tiyatrosu, İnkılap Kitabevi, İstanbul

Artun, Erman, (2008), Seyirlik Köy Oyunları Ve anonim Halk Edebiyatı Araştırmaları T.C Kültür ve Turizm Bakanlığı, İstanbul

Baykurt, Şerif, (1976), Türkiye'de Folklor, Kalite Matbaası, Ankara

Düzgün, Dilaver, (1999), Erzurum Köy Seyirlik Oyunları, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara

Elçin, Şükrü, (1977), Anadolu Köy Ortaoyunları (Köy Tiyatrosu), Ankara

Karadağ, Nurhan, (1978), Köy Seyirlik Oyunları, Türkiye İş Bankası yayınları, Ankara

Nutku, Özdemir, (1972), IV. Mehmet'in Edirne Şenliği, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara

Tekerek, Nurhan, (2008), Köy Seyirlik Oyunları, Mitos Boyut Yayınları, İstanbul

Tuncay, Murat, (1984), "Köy Seyirlik Oyunlarına Tiyatrobilimsel Bir Yaklaşım" Halk Kültürü, Edebiyat Cephesi Gazetesi, İstanbul

Yücel Ayşe-Çetin İsmet-Yakıcı Ali, (1999), Geleneksel Türk Tiyatrosu, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara